

๑๒ มี.ค. ๒๕๒๒

หีบเลี้ยงสวรรค์ มาจากเมือง หงสาวดี

ร้องดำ ๆ

จะกล่าวถึง มะโตค มอญ โฉดเซตา ใจผ่อเผ่า
เบือเมย เตี้ยถึงที่ ตำระพัดจิตจ้าน กรงาญดี ไม่
รัฐเกยจขยันทุกวันไป แต่ถึงการบ้านเรือนหา
เหมือนขาก ก็ไม่อย่ากเขยขึ้นให้กลั่นได้ เหมน
ขึ้นขม้นกลั่นควั่วเมื่อไร จะดูไหนเพะพะอะ
หย้าเยอะตา พัดแต่หม่มหม่มไม่มิดสถิตสระเขียน
ตูกอ้อนกวน บ้วนเมียนเจียนเป็นบ้า งำนมุ่นหมกตถ
ปดงศรัทธา คิดจะหันบรรพชาบ้าตะนึ่ง โดดจาก
เรือนผ่อใจตรงไปวัด หมายเอากาธาวะพัตรเป็น
ที่พึ่ง ขึ้นกะฏิขรวัดตาตบฝ่ามึง ถัดกันทลิ่งไผ่
เข้านั่งตั้งวันทา

คำพูด เถลนถลก มะโหด ไป ขอบบช ต่อ ขรวัดดา
 ครัน อุปสมบท แล้ว ดัญญาจะ อยู่ ๗ พรรษา จะ ตั้ง
 ใจ เคร่งครัด สวดมนต์ภาวนา ไม่ย่อ หย่อน

ร้อง ถ้า ๆ

กล่าว ถึง เมียตุกจัน พ้นเหี้ยนเหยอะ มัวจับ เพอะ
 กกตุก อยู่ ฟักใหญ่ กรน โกรก คราก กัดฟัน ตะบัน ไป
 ยิงรุ่ง ไม่ คั่น เลย เคย ชี เซา พอครัว ๆ คำดู ไม่ พบ
 ผัว ยี่ตา นัว มัว ง่วง ถ่วง ชี เต่า ปาก เปน ยาง จับ ๆ
 หึง สับเงา ไม่ เห็น เจ้า มะโหด โกรธ ชื่นมา ทถึง ตุก
 คั่น ผัว จัน ทัว เรือน น้า หมายก เมื่อน คาง เลอะเนอะเมอะ
 หน้า พาดทุบ ตี ตุก ร้อง ก้อง โกลา ฟูม น้ำตา คบ
 เลขห้อย ออก ชก หัว ร้อง มะโหด เอ้ย เคย อยู่ กับ ตุก จัน ใน
 เลขหมี่ ผดุน ผด้น หัน เมีย เดี่ยว จาก ห้อง ช่าง ไม่ เวทนา น้าง
 895.9/2 กำถึง ท้อง ไม่มี เรื่อง เคื่อง ช้อง หมอง น้ำใจ ได้

๔567

เลขทะเบียน

๕.๑๑๒๖๕๓

๕. ๖๐๒

๓
ไฮ ไฮ โงก ปะหงกหัว แด้ว ทอด คัว กั้ง เกิดอก เลือก
ร้องไห้ ไ้มะโคต โกรธเคือง เมีย เรืองไร หนี ไป
ไหน ก็ไม่รู้จะสู้ตาม ฤา ไป อยู่ ที่ วัด เคย หัด เทศ
ขริ้ว วิเศษ ชัก นำ ให้ ซ้ำ ตาม ชวน เล่น หอย ถั่ว ไป โง
ตะ กตาม เพราะ รุ่ม ร่าม หอง ดวง ของ หลวงคา เค็ก
น้ำมัน ดง ยัญ หนัก หอย เชื้อ จะ รวย กับ นิบหาย
ร้ายกว่า ห่า หาย จาก บ้าน งาน ไป วัด หัด วิชา แน่
แล้ว หนาร้อนใจ จะไป ตาม คิด พลง ดึง ขาว ม้า พาด
บ่า ห่ม คัว ได้ ร่ม ตุ่ม ๆ บ่น พลุ่ม พลุ่ม เข้าวัด
เดิน ถึง บันได อยู่ด ใจ จาม เกรง ชุ่ม ชุ่ม แบน เฉลี้ยง
เยี่ยง หู พัง เสิ้ง พระโตด แรก บวช ท้อง สวดมนต์
กำลัง บ่น เค็ง คล่าง อย่าง เกรง ชดั่ง เมีย จัน ออก เคือง
โผน ตะ โคน ดั่ง คบ ฝา บัง ๆ ใหญ่ ไม่ อยู่ด มีอ
มะโคต ขา มะโคต ขา ออก มา นี้ มา เตียว นั ใจ ๆ ขย่ำ

ไขข้อ อย่าให้ต้อง อุดตะหลุด ถึง ดุข ย้อ ถ้า ชื่น
 คอ มะโศด เป็น โกรธกัน

คำพูด เด่น ตก พระโศด ให้เพื่อน ส่งขี้ออก
 มาดู เกรงจะ ฝน ไร่ ตาม มากวน เมียจันหลอกว่า
 เป็น คนอื่น อยู่ ที่อื่น มา นินศพระ ไป บัง ดัก
 พระโศด เชื้อ โฉด ออก มา เจอะ ภรรยา เมีย ดู จัน
 ถาม เหตุ ที่ มา บวช เพราะ โกรธ แค้น เรื่อง อะไร พระโศด
 ช่อม แอ้ม ว่า ไม่มี เหตุ แต่ ไม่ สบาย เรื่อง อะไร ก็
 ช่อม แอ้ม เมีย ดู จัน โกรธ บัง คับ ให้ คัก จง ได้
 พระโศด ก็ ไม่ ยอม คัก ถึง แก่ ตำ เด็ก ทวง เจ้า ของ จะ
 ร้าง ย่า พระโศด ก็ ไม่ ยอม คัก ลง ท้าย เมีย ดู จัน
 ต้อง คัด พ้อ แล ช่อม วอน ขอ ให้ คัก เขา ใจ ดี ต่อ

ร้อง ตำ ๆ

เจ็บ ออก เจ็บ ใจ ใคร จะ ช่วย น้อย ใจ ด้วย พี่ โศด น้า
 โกรธ หนัก โอ้ โอ้ ใจ ผู้ ชาย นี้ คต้าย ยักษ์ ประเดี้ยว

รักประเดี้ยว ทั้งยิ่งกว่าลม ไม่ส่มเพท เวทนา แก่หน้า
 เมีย แรกได้ เสี้ยเหมื่อน ตะกตะเห่นอน แต่พออ้อม
 ท้องทางวาง อารมณฺ์ ส้ม ตระมค้ำ มั่นได้ สัญญา
 จงคิด หน้าตารอง หลัง มั่ง เป็นไร อย่า ทำใจ หุ่น หัน ตะ
 บัน บ้า อันผัว เดียว เมีย เดียว ชน เขี้ยววกา ถูกใคร
 คร่ำ พราก รัง จะยังไร ไข่ตัว คี้มี ครรภ์ ตกจันเขี้ยว
 กระไรเลย มีควร เปนก็ เปนได้ ผัว ก็ หัน จะรู้ที่ไป ฟัง
 ใคร ยาม อยู่ไฟ อทระวาท เหน ทำดาบ จะฟัง พญาทิ
 กาก็ พาวุ่น จะฟัง บุญ พ่อแม่ก็ แด่ หาย จะฟัง ผัว
 ตัว แทน ก็ แส่น ร้าย มาริ กลาย เปน สัตว์ คู้ คอย ดัง
 เกิด มา เปน สัตว์ น โกลี ชั่ว ถ้า ถูก ผัว รวนเร ทำเหहां
 แกล้ง ทั้ง หมาง เม็ด ซา ฤา ขยา ร้าง ต้อง เจียน จ้อย
 ดอยกว้าง อยู่ กลางลม ถึง จะมี ผัวใหม่ ไข่ แก่ แค้น
 จะยัง แส่น กรม จิตร เหมื่อน พิศม์ ชม คน จะช้อน นินทา
 คำ ระดม ถ้วน โส่มไม่ ควรใคร ด่วนปลง เกิด เปน

หญิงจริงใจ ค้ายเพชร นัก มีผัว รักดี อยู่เป็น คู่ต้อง
 เหมือน แหวนเพชร เพชร คม เรือน รอง งาม แต่ง
 ทองต้อง เพชร ให้ เม็ด ถอย แม่น ผัว ทั้ง ยิงร้าย ค้าย
 เพชร ร้าว ตัวน มี คาวไฟ พัว ราก ถอย น้ำ ดั่งสาร
 ลัทธิ มี คม รอย เกิด มา พลุ ยับ เคราะห์ เพราะ ตำนี้
 ขอ เตือน พวก เพื่อน หญิงจริง หน้า จำ แต่ บรรดา มา
 ดุ อยู่ ที่นี้ อย่า มี ผัว หยิก หยัก ลัก ว่า มี ตรอง ให้
 ตึก่อน อย่า ด่วน จะ กวนใจ อย่า เหน ผัว ของเรา เหมือน
 เป้า หมาย เมื่อ ใช้ ถาก จัด จาง ขว้าง เสีย ได้ ถ้า
 ทั้ง เขา เรา เป็น หมาย อาย เท่าไร ยิ่ง ตรอง ไป เหน ไม่
 ล้น คน นิินทา ถ้า ต้อง ถอนง่าย สบาย นัก ถ้า
 รัก ถอน ถ้า มาก ยาก นักหนา ได้ เสีย ตัว แล้ว ถึง ผัว
 จะ ชั่ว ชั่ว ต้อง ก้ม หน้า กัด ฟัน จน วันตาย ชื่อ ว่า หญิง
 ดั่งนี้ และ ที่ ลุ่ เป็น มงกุฏ ครอบ อยู่ ไม่ รั้ว หาย เกิด มา ชาติ
 หนึ่ง ก็ ควร สงวน กาย เรือง ผู้ ชาย อย่า ทิ้ง พัง รวง

คำพูด เล่นตลก เมียตูกจันร้องไห้ วิ่งวอน ลัว พระ
 โศกใจ อ่อนลง อ่อนลง ไปขอ ร่นเวลา ขวักตาเข้ามา
 เปน ๖ พรรษา เมียก็ไม่ยอม ถดงมา ถดงมา
 จนเหลือ พรรษาเดียว เมียก็ยังไม่ยอมอีก พระโศก
 นึกจะต้อ อยู่ให้ ครบ ๓ เดือน เมียตูกจัน ยิ่งต้อ
 วิ่งวอน ทั้งมารยาว่าจะฆ่าตัวตาย
 ร้องรำ ๆ
 ถ้าพี่โศกต้อ ยืนขึ้นไม่คัก จะอึกกะทักรำไปไม่
 หยุด หย่อน ทั้งพระ เณร เกรไหนด มีให้นอน หมี
 เดือน ร้อน ช่างใคร ใจเอง
 ข้าไม่คัก ขึ้นขวา ข้าทำไม จงกลับไปเถิด
 หวออย่า ช่มเหง
 ไม่คักแน่ๆ เจ้าชานุอย่าเกรง หลวงพี่ เก่งนิมนต์
 บอกออกไวได้ อย่างนี้ นิ่งตาเบ่ง เคร่งจริง นะ
 เดียวคงจะได้ เห็นเด่นกันใหญ่ ไม่คักจริงๆ เจ้าชานุ

ทอตาโดย ลูกจันไม่ขอ อยู่จะสู้ตาย จะกินยา
พิศมันให้พี่ดู เชิญพี่ อยู่ดำรง คุ้ม พร้อม สหาย
ได้ สวด มนต์ภาวนา หา สบาย คนเคราะห์ร้าย ชาระ
กรรม อยู่ทำไม โอ้ลูกจัน มัน สิ้น วาสนา ถึงเดือด
คาใจของดิน ร้อง ให้ ไม่มีใคร เขา ส่งสาร งาน
อยู่โย พุด พลง ชวนให้ พี่ โดด ดุ ษมาโทษ
โปรด เมีย เสีย เกิด พี่ มันไม่ คึก เสีย เดียว พี่ กลับ
ที่อยู่ เพราะ แค้น รัก เหลือ ออก หมด ความ รู้ ลูก
จัน ผู้ชั่ว ชั่ว ขอ ตาย

คำพูด เด่นตลก เมียลูกจัน ทำดิน กินยา ตาย ขริ้ว
ตา แถ เหน้ วัง เข้าไปบอก พระโตด ๆ ตกใจ วัง ทิ้ง
ออกมา แก่ ไช จนนตลง คัก ทน ที่ เมีย ลูกจัน ก็ หาย
ดิน รน ด้วย พิศมัยา ทน ที่ เหมือน กัน ทิตโตด ตา ขริ้ว
ตา จะพา เมีย กลับ บ้าน

ร้องดำ ๆ

ท่าน ทง หทัย หญิง ชายไฟร์ ผู้ดี บรรดา ที่ มาประ

ชุมชนนั้น ดุหีบเสียง หงษา ว่าให้ ฟัง ก็เอวัง
 จบกันเท่านั้น ที่ บำเรอ ท่าน ธรรมชาติ ปราโมทย์
 เรื่อง ทิดโตเต็ม แกน แกน จะหนี แล้วผลับ ผลับ กลับ
 คัดพิลึก คัด ก็เพราะ มี เมีย คร่ำ จ้ำ ถึงใจ อัน ความ
 รัก ถึง จะหัก เพราะ เบื่อหน่าย ก็ไม่ วาย หวด ฟัน กลับ
 คืบไหว เหมือน มือเดียว คบ ฟัง ตั้ง เมื่อไร นี่ และ
 เปน ตัวโกไข่ ความ รัก ถ้า สอง ข้าง ค้าง ชึ่ง แต่ ดึงดัน
 ก็ขาดกัน ทั้ง เปน เหน ประจักษ์ ท่าน และ เปน คะคิ
 ที่วิรัช มาเป็น หลัก บอกร ประโยชน์ โฆษณา เชิญ เปน
 ผู้ ทุกท่าน ดำรงใจ ประสงค์ ไฉจง สัมปรารภณา
 ขอชาติไทยเราทั่ว มี เศษ ขอ ข้าตาโปรด สดับรับพร
 เกอญ

